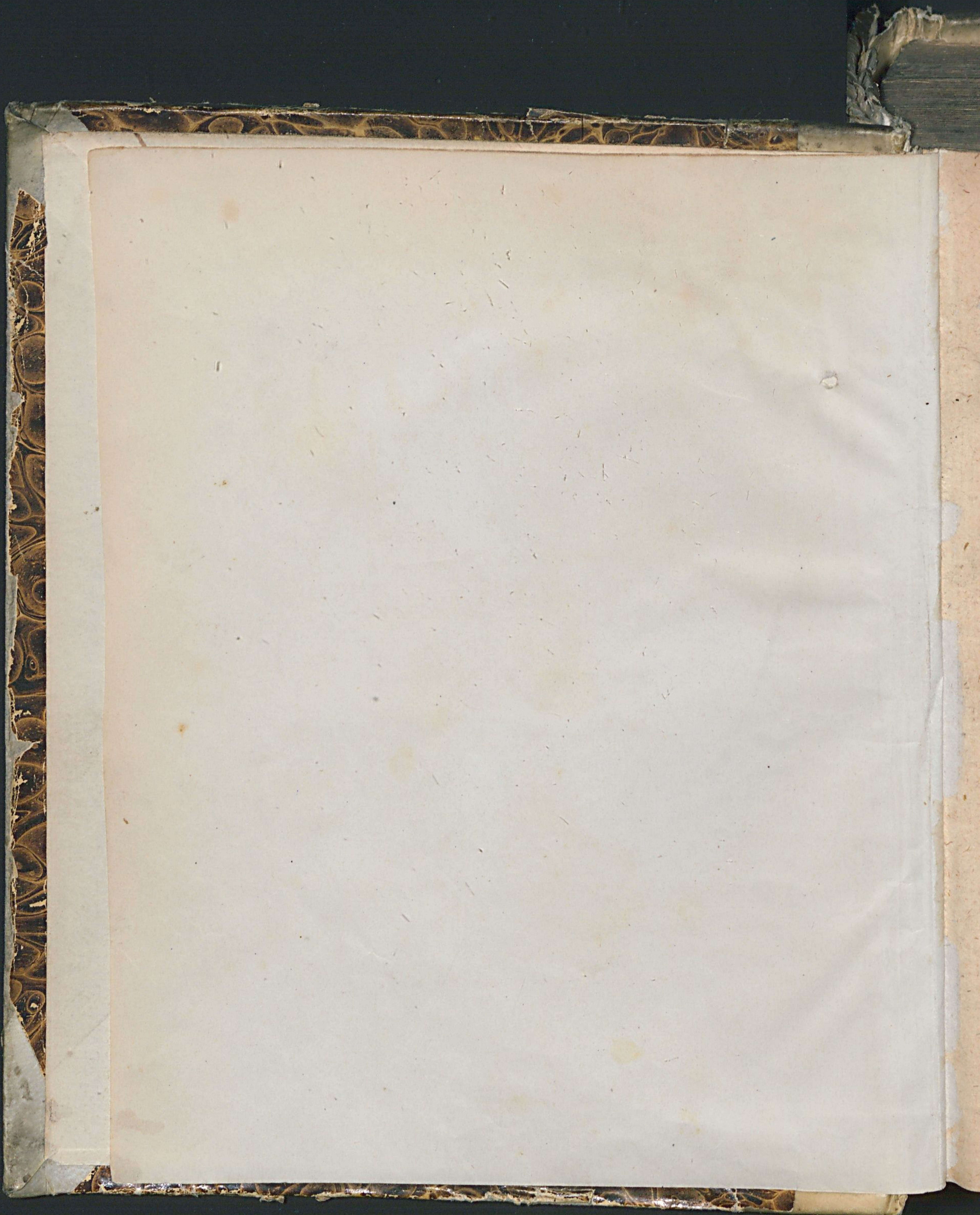

2b. 15

MAGNIFICVS
ACADEMIAE FRANCO-
FURTANÆ

RECTOR

GREGORIUS
FRANCVS, ARTIVM

ET PHILOSOPHIAE MAGISTER,
ac summi in Theologiâ honoris
Candidatus, &c.

Sollemne funus

Quod

a. d. VIII. Iduum Aprilis

Reverendo, Excellentissimo & Clarif-
simo VIRO

DN. IOANNI HEIDENRICHIO,
SS. THEOLOGIAE DOCTORI
& Professori P.

Parenti suo optimo, desideratissimo

*Honorificè ducturi sunt Liberi
superstites*

Omnibus reipubl. literariæ civibus
indicit.

Typis exscriptit Nicolaus Voltzius
Anno Christi

CIO. IO. CXVII.

Handwritten notes:
1131. 15
158

KÖN. PR. ER.
UNIVERS.
ZVHALLE

Illius Christianæ laboribus, eme-
 ritis stipendijs, ab Imperatore caelesti
 solutus, & ex mortali hac vitâ in im-
 mortalem translatus est Venerandus
 Senex, Dn. JOANNES HEIDEN-
 RICHIUS, Doctor & Professor Theo-
 logus, Collega noster, dum vixit, ho-
 norandus. Cui præ multis alijs ordinis
 sacri hominibus ista hisce in terris ob-
 tigit felicitas: ut & amplissimis in scho-
 lis & Ecclesiâ Christi perfunctus sit honoribus: & vitam ad an-
 num, non quinquagesimum sextum, quem heroicum vulgò; nec
 ad tertium & sexagesimū, quem seniorum o communem
 κλιμακτηρα Augustus dixit; nec ad septuagimū, quo perio-
 dum vitæ humanæ color apud Herodotū circumseripsit; nec ad
 septuagesimum, secundum P. P. Majori alijsq; ultimum
 fuisse novimus; sed ad septuagesimum quintum produxerit.
 Quod divinæ clementiæ & bonæ acceptum ferendum esse ta-
 met si dubitare nemo potest: qui Deus ad altissimam dignitatis
 gradum, quos velit, perducere, & prioris vitæ usum pijs præmij
 loco largiri ex sacris literis patet. nabet non parum tamen
 utramq; ad rem momenti & temperantiam defuncti Senis, & per-
 tinax studium, à primis annis in c bonarum disciplinarum ge-
 nere collocatum, adtulisse est. Nam qui cibi & po-
 tus continentiores sunt, nec satietate nunquam comedunt vel
 bibunt, eos longioris ævi esse Xenophili Mosci docet exemplum,
 & Medicorum Principis Galeni: quorum illum propter diligen-
 tem corporis sui curam & cognitionem, quâ solâ valetudinem
 constare dixit Cicero & quinq; annos sine ullo corporis
 incommodo vixisse Plinius, m propter temperantiam centum
 & quadraginta annos vivendo adtigisse Suidas refert. Jam nec
 illud negari potest, HONORES esse dotes meritorū: & ibi esse præ-
 mia honoris, ubi sint merita virtutis: quippe, ut Bernhardus loqui-
 tur, frustra ad celsitudinem nititur gloriæ, qui prius nõ claruit vir-
 tute: perversiq; planè est animi, ante quærere gloriam, quàm ex-
 exercere virtutem: & velle coronari, qui legitimè non certaverit.

Ann. 56.
 63.
 70.
 72.

Quem-

Quemadmodum enim nullus in arbore fructus esse in autumnopotest: quæ in folia & flores verno tempore se non induit: ita honorem in senectute, &, quæ hujus apex est, auctoritatem abesse oportet: ubi in juventutis flore labor disciplinæ non præcesserit. Quâ in re non defuisse sibi defunctum nostrum Collegam ex curriculo vitæ ejus, quod max. partem in literas ipse retulit, & memoriæ illius ad posteros propagandæ causâ repetendum duximus, liquidò apparebit. Annus agebatur à Christo nato, ultra decimum quintum seculum quadragesimus secundus: is ipse, quo Ambsdorffius à D. LUTHERO Episcopus Numburgi ordinabatur & inaugurabatur: cum primam hujus vitæ lucem *ο μακαρίτης* Leobergæ Silesiorum, ad d. XI. Kal. Maij, qui tum erat feria sexta post Dominicam in albis, adspexit. Nasci ipsi contigit non obscuro aut sordido loco, sed ex stirpe honesta & vetusta: Patre LAURENTIO HEIDENRICHIO, viro reverendo & clarissimo, Magistro, ut illo ævo dicebantur, nostro: qui & gradu in Philosophia summo Lipsiæ auctus fuerat: Matre ELISABETHA ENGLERIANA, ex primaria inter Zittavienses familiâ natâ: quam Parens quadragenario jam major, exemplo Lutheti, cujus ministerio repurgatam doctrinam, rejectâ Pontificia superstitione, amplexus fuerat, uxorem sibi delegerat. Pueritiæ annos Zittaviæ, in celebri Lusatiæ urbe, quò Parens post Leobergensis & Gryphebergensis Ecclesiarum rectionem legitimè vocatus se contulerat, exegit: rectamq; educationem, quam primam, secundam, & tertiam vitæ partem esse Sapientes dicunt, nactus est. Cum enim indolem egregiam primis statim annis proderet; &, quantæ provectioris ætatis fruges futuræ essent, quasi in herba ostenderet: quod ex themate quoq; ejus natalitio, si qua illi habenda fides, haud contemnendi Astrologi observarant & prædixerant: non in patriam modò scholam tempestivè deductus est: sed primis literarum fundamentis probè jactis, parente adhuc superstite, ex Zittaviense schola in Goldbergensem; mox cum urbs illa incendio consumpta, & schola peste dissipata, atq; Lignicum translata esset: Rectorum etiam ille Rector Trocendorffius è morbo vitam clausisset, in Suidnicensem migravit. Illinc anno ætatis septimo & decimo, posteaquam Patre jam orbatus erat: qui
anno

anno Christi M. D. LVII., ætatis XXIII. post amplissimas XLV. annorum, & quod excurrit, functiones sacras, & varia cum Pontificijs ac Suencfeldianis certamina, decesserat: matrique præcæteris liberis hunc filium diligentissimè commendarat, ductore fratre ESAIA HEIDENRICHIO Doctore Theologo, & tum quidem Ecclesiæ Suidniciensis, postea verò Vratislaviensis Pastore primario, in nostram hanc academiam venit: anno Christi clo. lxx. circa festum Joannis Baptistæ: & in album Studiosorum, Rectore illustri & generoso Dn. GEORGIO GANS à Pudlitz, &c. Prorectore CHRISTOPHORO CORNERO, tum temporis Philosophiæ Magistro & Professore Eloquentiæ referri meruit. Hic verò noster non otium illiberale sectari, non honestas fæminas affectari, non studiorum socios verbis insectari, non mysteria in poculis scrutari: sed totum sese in literas abdere; tanto successu: ut anno insequente 1559, ætatis 17., à MATTHÆO HOSTO, Viro CL. primum, qui à bacca lauri nomen habet; mox anno Christi 1562, ætatis 20. alterum, eumque summum in artibus & Philosophia gradum, à CASPARE HOFMANNO, tunc Philosophiæ, post Medicinæ Doctore, & Archiatro Electorali, consequeretur. Isto honore auctus cum signum scientis esse didicisset, posse docere: maturius cæpit tyrocinia, ut sic dixerim, sua deponere in duabus scholis, Francofurtensi hac & Grunebergensi: in quibus quadriennij spacio ita sese gessit: ut & ad hominum famam proflueret: & ad sublimiores dignitates viam sibi sterneret: quas etiam cum bono DEO obtinuit. Ecce enim anno Christi 1569, ætatis 27., cum Magister artium adhuc esset, & paulò ante cum uxore esse cæpisset, ab illustrissimo Lignicensium & Bregensium Duce GEORGIO, inclytæ recordationis Principe, ad gubernationem & Rectoratum Illustris Gymnasii Bregæi pronuper erecti, liberali stipendio evocabatur. Illinc post quadriennium cum bonâ Principis gratiâ dimissus, in academiam nostram ad pertexendam benè cœptâ studij Theologici (Medico n., cui & ipsi deditus antea fuerat, nuncium jam remiserat) telam redijt. Reversus huc, posteaquam & sanctam linguam privatim professus erat: & progressuum in literis, quâ secularibus, quâ sacris, suorum egregium specimen,

A 3

cum

cum disputationibus aliquot, tum eruditissimis concionibus, in
majore templo ad populum habitis, ediderat: communi vene-
randi ordinis assensu, omniumq; applausu SS. Theologiæ Doctor
ab ANDREA MUSCULO Superadendente anno Christi 1573.
ætatis 31. renunciatus: & paulò post, Senatu academico eligen-
te, JOANNE-GEORGIO illustrissimæ recordationis Principe
Electore confirmante, in Professorum Theologiæ numerum alle-
ctus est. Sed quia virtus hoc habet, ut diu latere in occulto non
possit: dum Theologus hic novus munus suum ἐν τῷ διδάσκειν,
ἐλέγχειν ἢ ἐρροτίζεσθαι, secundum Apostoli præceptum, studiosè
explet: ex longinquis huc oris, ex ipsa usque Moraviâ veniunt
Iglaviensis reipubl. Oratores: & qui modò ex Magistro Doctor,
ex Ducalis scholæ Rectore Professor Electoralis academiæ factus
fuerat, eum sibi Pastorem primarium, atq; adeò Inspectorem seu
Episcopum deposcunt. Quid faceret? Acceptus hic erat Colle-
gis: gratus civibus: & apud Auditores, qui supplicibus quoq; li-
teris à Senatu academico, ne dimittatur, petunt, gratiosus: obse-
rationibus tamen Oratorum multis, & studio propagandæ do-
ctrinæ cœlestis permotus, tandem Ecclesiam illam regendam susci-
pit: ipsosq; adeò annos duodecim, inter varias persecutiones &
acerrimas contentiones cum adversarijs, regit. Quarum cum
tandem pertæsus esset, & abitum ab Iglaviensibus moliretur: com-
modum accidit eo ipso tempore: ut Brunsvicenses in locum de-
functi MARTINI CHEMNICII, Theologi celeberrimi, alium sibi
quæsitū irent Pastorem. Præ multis alijs D. HEIDENRICHUS
illis placet: qui ægrè quidem, cum honorifico tamen Senatus te-
stimonio, Iglaviâ dimissus Brunsvigam ingreditur: & suggestum,
quod CHEMNICIUS olim tenuerat, occupat: ex eoq; magno zelo &
conatu populum sibi commissū docet: donec à JULIO, Brunsvi-
censium & Luneburgensium Duce nunquam satis laudato, Hel-
mæstadium evocaretur; & in demortui TIL EMANNI HESHUSII
locum substitueretur. Quem ubi decem annos cum laude & di-
scientium fructu tueri satégisset: tandem in academiam nostram
tanquam blandam matrem, quæ ipsum juvenem foverat, & hono-
ribus auxerat, anno ab hinc decimo nono, Christi M. D. XCVIII.
q. postliminio redijt: & non multò post D. BARTHOLOMÆO
RADT-

RADTMANNO, clariss. memoriæ viro, ex peste mortuo, in Professio-
ne Theologica successit: quam ad ultimum usq; spiritum, quan-
tum per ætatem & valetudinem licuit, ornare non destitit. De-
scripsimus tenui stilo & filo studia & vocationes **D. HEIDEN-
RICHII**, easq; celebres: certamina si describere vellemus, quæ
vel Bregæ in Silesia cum æmulis, vel Iglavia in Moravia cum Pon-
tificijs & Waldensibus, viris cæteroqui pijs, vel in Germania cum
Heterodoxis, qui adorationem sacramenti, & ubiuitatem reple-
tivam humanæ naturæ Christi etiam extra Ecclesiam, in & apud
omnes creaturas, aliaq; portentosa dogmata, contra sacras literas,
veterisque & Orthodoxæ Ecclesiæ finxerunt consensum, ipsi fue-
runt: nimium excresceret hæc scriptio: quæ tamen intra consue-
tos terminos meritò se continet. Relinquenda igitur & ista: &
persecutiones, quas magno animo sustinuit: & honores sum-
mi, quos in utraq; academia sic gessit, ut virum se ostenderit: &
scripta, quæ in publicum dedit: quibus progressus in omni disci-
plinarû genere suos, etiam in Poësi, toti orbi testatos fecit, & po-
steritati reliquit. Ad conjugium ejus veniendum est: quod cum
MARIA BILOVIA, **M. STEPHANI BILOVII**, paullò ante
Curlandiæ Superadtendentis F., virgine honestissima A. C. 1568
in die omnium Sanctorum iniit. In eo & concorditer ac jucundè
cum uxore sua vixit: & decem liberos suscepit: sex masculos: quo-
rum tres natu maximi primâ ætate rapti; reliqui tres **GODOFRE-
DUS** Haynoviæ in Misnia medicinam faciens; **GEDEON** qui
cum Parente fuit, & nondum cum uxore est; **ABDIAS** Crosnæ
civis, adhuc superstites sunt: quatuor filias, quæ præter **ELISA-
BETHAM** natu minimam, nuperâ peste hîc extinctam, hodieq;
superant: nempe **CHRISTINA**, **JOANNI SCHENCKIO**, viro
rerum œconomicarum apprimè perito; **MARIA**, **JACOBO BUR-
CHARDO** Senatori Lumnicensi; **CONSTANTIA** **JOANNI-GEOR-
GIO ZEUSNERO**, juris utriusq; Studiofo, nuptæ. Mores suos ita
formaverat Senex noster, ut comitatem gravitate condiret: & in
usu ac societate vitæ liberalis, affabilis & communis esset: sæpèq;
cum Catone tetrico supercilium poneret, & frontem serenatam
ostenderet. Cumq; & hominem se esse non ignoraret: & humani
nihil à se alienum putaret: facilis erat ad ignoscendum alijs, qui se
fateban-

fatebantur esse: & cum omnib. hominib. tranquillè, cum vicinis concorditer vivebat: ærumnas & curas cum uxore, dum in vivis erat, partiebatur: eâ verò A. C. 1603. extinctâ, solus patienter ferebat: & frugalissimè ac temperantissimè domi suæ vivebat. Quò factum est, ut magno illo parsimonix vectigali opes non contemnendas acquisiverit: liberisq; suis patrimonium satis amplum reliquerit: & ἀνοσίτητος valetudinem suam, cujus diligentem semper curam habebat, conservarit: & vitam ad annos, ut dictum, 75., paucis diebus exceptis, protulerit. Non fuit ipsi oneri senectus: quam Poëta quidam q. aram esse scribit, ad quam mala omnia confugiant: nec multum loci apud ipsum morbis fuit relictum: circa annum tamen ætatis 70., præter frequentem catarrhum, nephriticis subinde affligebatur doloribus, & calculo: primitus quidem renum: deinde verò etiam vesicæ: tandemque hecticâ, quam μαρμαρώδη Medici vocant: quo etiam lento morbo contabuit: & ex hac vita, quam lenitate & patientia sua jucundior sibi fecerat, die ab hinc septimo, qui erat mensis Martij ultimus, animo tranquillo, sine motu & metu emigravit. Exuvias corporis ejus superstites Liberi, hodierno die, sollempni more, & Christiano ritu honorificè efferre cogitant. Vos quid cogitatis, Cives academix nobilissimi, ornatissimi? Equidem nullus dubito, vos ultro & sponte vestrà tam venerando Seni, tam præstanti & exercitato Theologo, tot scholarum Collegæ & Rectori, Ecclesiarum Pastori, academiarum Professori, Collegæ & Præceptor, vestri amantissimo, extremum persoluturos honorem: ut tamen id frequentes faciatis, amanter oro. Benè valete.

C. N.

Ja 666

ULB Halle 3
002 177 021

A white rectangular library label with a barcode and identification numbers.

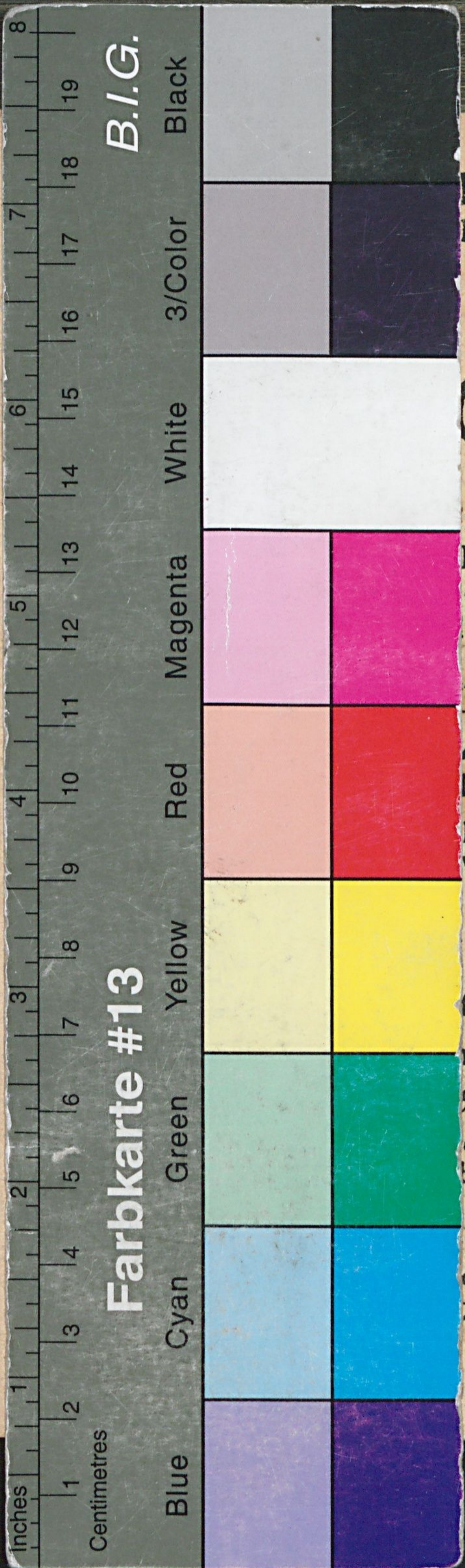
5b-700

Von 7

MC

EFFICVS
 E FRANCO-
 ANÆ
 TOR
 ORIUS
 , ARTIVM
 HIAE MAGISTER,
 eologiâ honoris
 atus, &c.
 ne funus
 od
 luum Aprilis
 lentissimo & Claris-
 VIRO
 EIDENRICHIO,
 LAE DOCTORI
 fessori P.
 no, desideratissimo
Sturi sunt Liberi
erstites
 bl. literariæ civibus
 dicit.
 Nicolaus Voltzius
 o Christi
 D. CXVII.